పందెం

దేవినేని ఉష

మూర్తి చాలా పురాతనమైన పల్లెటూరిలో పుట్టి పెరిగాడు. అతని తండ్రి కాశీనాధ్‌కు పొలం, పుట్రా, ఇల్లు, వాకిలీ ఉన్నాయి. మూర్తి ఆయనకు ఏకైక సంతానం. మూర్తి తల్లి వర్ధనమ్మది నిండుకుండలాటి మంచి మనసు.

కాశీనాధ్ తండ్రి రామారావు భార్య చనిపోగా కూతుళ్ళకుపెళ్ళిచేసి పంపి పెద్ద కొడుకు కాశీనాధ్ దగ్గరే ఉండిపోయాడు. ఆయనకు ఇద్దరు కూతుళ్ళు. ఇద్దరు కొడుకులు. చిన్న కొడుకు చంద్ర పట్నంలో మంచి పలుకుబడి ఉన్న ఉద్యోగమే చేస్తున్నాడు. మూర్తి చురుకుగా ఉంటాడు. స్కూల్ ఫైనల్ వరకూ ఊళ్ళోనే చదివాడు. అతనికి చదువుమీద అంతగా ఇంట్రస్ట్‌లేదు. అందుకు కారణం మితిమీరిన గారాబమే. అతని జీవితాన్ని వక్రమార్గంలో పెట్టింది. ఒక్కడే కొడుకు అని గారాబం చేసారు. దాంతో అతనికి తాను పట్టిన కుందేటికి మూడేకాళ్ళు అని వాదించే స్వభావం అతని వయసు, శరీరంతో పాటుగాపెరిగింది.

మూర్తి స్కూల్ ఫైనల్ పాసయ్యాకా అతని తండ్రి కొడుకును ఆ వూళ్ళో ఉంచితే సావాసాలతో చెడిపోతాడని ఆలోచించాడు.

మూర్తి మాత్రం ముక్కున పట్టిన పాఠాలతో స్కూల్‌ఫైనల్ అయిందనిపించాడు.

మూర్తి బాబాయి చంద్రం వచ్చి అన్న కొడుకును తనతో తీసుకువెళ్ళి అతడిని కాలేజీలో జేర్పించాడు.

మూర్తికి బస్తీ అనగానే అందరిలా సంతోషం కలుగలేదు. బస్తీలో చదువుకోవాలంటే అతనికి ప్రాణసంకటంగా ఉంది. అందుకు కారణం ఉంది.

మూర్తి తాత రామారావుకు కోళ్ళ పెంపకం ఎక్కువగా ఉండేది. కొడుకు విశ్వనాధ్ పొలం వ్యవహారాలు చూసుకుంటే ఆయన కోళ్ళ పరిశ్రమ చేపట్టాడు. కోళ్ళకు మంచి బలమైన మేత పెట్టించేవాడు. కొన్ని గుడ్లు పెట్టేవి. అవి అమ్మగా వచ్చిన సొమ్ము ఆయన తన స్వంత ఖర్చుల కోసం దాచుకునేవాడు. ఆ సొమ్ముతోనే మనవళ్ళ, మనవరాళ్ళ ముద్దు, ముచ్చట్లు, కూతుళ్ళ అవసరాలు తీర్చేవాడు.

విశ్వనాధ్ ఆ సొమ్ము మాత్రం తండ్రిని అడిగేవాడుకాదు. ఎప్పుడైనా పైకం అవసరం అయితే తండ్రి నుంచి సొమ్ము అప్పుగా తీసుకుని తన చేతిలోకి డబ్బు అందగానే తిరిగి తండ్రికి ఇచ్చేసేవాడు. కొన్ని కోళ్ల జనం ఆకలికి

హరాయింపు అయ్యేవి బలంగా మాంసం పట్టిన ఆ కోళ్ళను బేరం ఆడకుండా కొని తీసుకు వెళ్ళేవారు బస్తీ నుండి వచ్చే బేరగాళ్ళు ఆయన దగ్గర పుంజులు కూడా ఎక్కువగానే ఉండేవి

తాతగారి అడుగు జాడల్లో నడిచే మూర్తికి కూడా పసితనం నుండే కోళ్ళు అంటే ఆసక్తి ఏర్పడిపోయింది వయసు పెరుగుతున్న కొద్దీ అతడు తాతగారి కోళ్ళ పెంపకంలో మెలకువలు గమనించసాగాడు అతడు సరదాగా పుంజులను ఒక చోట జేర్చి కాళ్ళకు బంధాలు వేసి కయ్యం నేర్పించేవాడు ప్రతి సంవత్సరం ఆ గ్రామంలో కోళ్ళ పందాలు జరిగేవి

ఆ సంవత్సరం మూర్తికి ఏడో ఏడు వచ్చింది కోడి పుంజుల పందెం గురించి విన్నాడు

'తాతా' నేను పందానికి వెళ్ళనా'" తాతగార్ని అడిగాడు

"వెళ్ళరా' మంచి పుంజును ఏరి తీసుకు వెళ్ళు" ఆయన ఆర్డర్ ఇచ్చేసాడు

మంచి పొగరుకల పుంజును చంకన పెట్టుకుని మూర్తి వెళ్ళి అంకమ్మ గుడివద్ద జరిగే కోళ్ళ

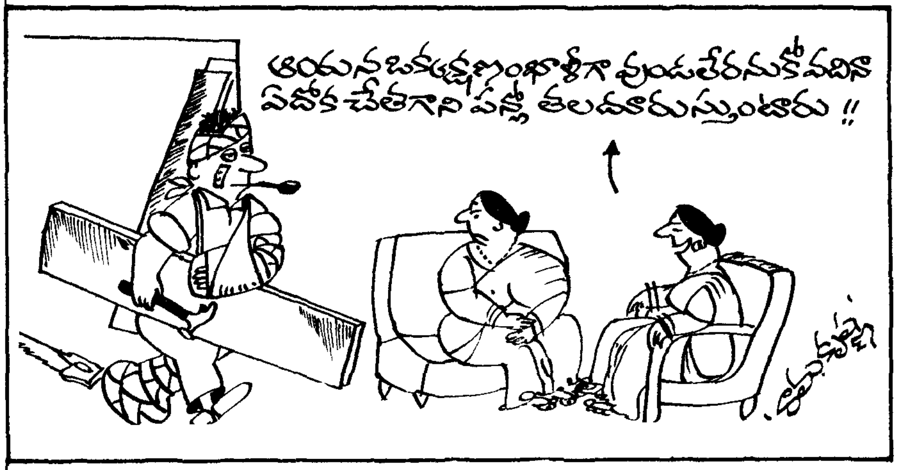

పందెంలో పాల్గొన్నాడు

అదృష్టవశాత్తు ఆ పందెంలో మూర్తి పుంజు గెలిచింది అదీ దర్మయుద్ధంలో గెలిచింది పందాలలో సహజంగా కోడిపుంజుల కాళ్ళకు పదునైన కత్తులు కడతారు అది ధర్మయుద్ధం కాదు పుంజులు ఆ కత్తులతో ఎదుటి ప్రత్యర్థిని చీల్చి చెండాడుతాయి

కానీ ఈ సారి ఇక్కడ ధర్మయుద్ధం పెట్టారు. ఇప్పుడు పుంజుల కాళ్ళకు కత్తులు కట్టరు అవి సహజ బలాబలాలు తేల్చుకోవాల్సిందే కొంతమంది కుత్సితపు బుద్ధి ఉన్నవారు కోడిపుంజుల కాళ్ళకు కట్టే కత్తులకు విషం పూసి ప్రత్యర్థుల కోళ్ళపై వదులుతారు ఆ విష ఫలితంగా అవతలి పుంజు త్వరగా వి గతజీవి అవుతుంది

అన్ని రంగాల్లోలానే ఈ రంగంలోనూ కుట్రలూ, ద్వేషాలూ విపరీతంగా ఉన్నాయి

ఈ సారి ధర్మయుద్ధంలో పది సంవత్సరాల మూర్తి పుంజు గెలుపు సాధించింది అది తన ప్రత్యర్థి పుంజును తన కత్తుల్లాంటి సన్నని గోళ్ళతో గీరింది పదునైన ముక్కుతో కసిగా పొడిచింది ఆ పుంజు శరీరం రక్తసిక్తమయింది పోరాటం తుది ఘట్టంలో ఆ పుంజు ప్రాణాలు అనంతవాయువుల్లో కలిసాయి

పదేళ్ళ మూర్తి ఆ గెలుపుతో అలెగ్జాండర్ అంతటి గర్వంతో విర్రవీగి పోయాడు ఆ గెలుపు తనకు జీవితంలో భయంకరమైన ఓటమిని తెచ్చి పెడుతుందని అప్పుడు తెలుసుకోలేకపోయాడు

మూర్తి తండ్రి కాశీనాధ్ శాంత స్వభావుడు ఏ ప్రాణి అయినా హింసింపబడుతుంటే ఆయన చూడలేడు. కొడుకు ఇలా మూగజీవాలతో చెలగాటం ఆడటం ఆయన సహించలేక కొడుకును మందలించాడు

తాతయ్య సమర్థింపు ఎక్కువగా ఉన్న మూర్తి తండ్రి మాటలు లెక్క చేయలేదు

అలా అలవాటు అయిన మూర్తికి రానురాను కోళ్ళ పందాలంటే ఆసక్తి అధికం అయింది

తాతయ్య రామారావు గుండెఆగి చచ్చిపోయాడు. కొంతకాలం రెక్కలు తెగిన పక్షిలా అయింది మూర్తి పని ఎలాగ కాలం గడుస్తున్నకొద్దీ ఆ దెబ్బనుండి తట్టుకున్నాడు

వూళ్ళో స్నేహితుల బృందాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు పుంజులను తెచ్చి పెంచసాగాడు తండ్రి వద్దనివారించినా వినేవాడుకాడు వయసు పెరుగుతున్న కొడుకును వయసు తరుగుతున్న తండ్రి అదుపులో పెట్టలేక పోయేవాడు

ఆ గ్రామ పరిసర ప్రాంతాలలో ఎక్కడ పందాలు జరిగినా అక్కడ పుంజులతో మూర్తి హాజరు అయ్యేవాడు అతనికి 'పందాల మూర్తి'గా పేరు పడిపోయింది

తండ్రి పట్టుదలతో మూర్తి ఎలాగో స్కూల్ ఫైనల్ పాసయ్యాడు కాశీనాధ్ తమ్ముడు చంద్రం వస్తే అతనితో కొడుకు గురించి చెప్పాడు

ఆ గ్రామంలో ఎటూకాలేజీలేదు కాబట్టి మూర్తిని తాను కాలేజీలో చేర్పిస్తానని చెప్పి చంద్రం అన్న కొడుకును పట్నం తీసుకువెళ్ళి కాలేజీలో చేర్పించాడు

పట్నంలో కాలేజీలో చేరినా మూర్తికి పుంజుల ధ్యాసే ఎక్కువగా ఉండేది. రెండు రోజులు కాలేజీ సెలవు వచ్చినా మూర్తి వెంటనే తమ వూరు వచ్చేసి మిత్రుల పర్యవేక్షణలో ఉన్న పుంజులను చూసుకుని వెళ్ళేవాడు. ఎక్కడ పందెం జరిగినా అతని స్నేహితులు అతనికి ముందు గానే తెలిపేవారు దాంతో బాబాయి వద్దన్నా లెక్క చేయక అతను రెక్కలు కట్టుకుని వచ్చి వాలేవాడు

పి యు సి ఫైనల్ ఎగ్జామ్స్ అప్పుడు బాబాయి చంద్రం మూర్తితో పందెం కట్టాడు

"నువ్వు కనుక ఎగ్జామ్స్‌లో పాసయితే ఐదు పుంజులను కొనిస్తా"నని అన్నాడు

పుంజులను కొనిస్తే పందానికి సవాల్,'" అంటూ మూర్తి ఒప్పుకున్నాడు పట్టుపట్టి చదివి పి.యు.సి ప్రథమశ్రేణిలో పాసయ్యాడు చంద్రం మూర్తిని తన పలుకుబడితో మెడిసన్‌లో చేర్పించాడు కానీ మూర్తి మనసు కోళ్ళ పందాల మీదే ఉంది. అతనికి చదువు నచ్చలేదు చీటికీ, మాటికీ వూళ్ళ వెంట వెళ్ళడానికీ, పుంజుల పందాలలో పాల్గొనటానికి వీలు కావటంలేదు.

రెండేళ్ళు గడిచేసరికి ఆ మెడిసన్ చదువు బోర్ కొట్టేసింది. దానికితోడు కాశీనాధ్ అకస్మికంగా మరణించాడు.

చదువు స్వస్తి పలికి మూర్తి పల్లెటూరు వచ్చేసాడు. ఒక్కడే కొడుకు వెనుక ఆస్తి ఉండటంతో అతనికి ఉద్యోగం చేసే అవసరం ఎంత మాత్రం లేదు తల్లి కూడా భర్త మరణంతో కృంగిపోయి పెత్తనం అంతా కొడుకు చేతిలో పెట్టేసింది.

ఆ వూళ్ళో మోతుబరి కామందు వెంకన్నగారికి చక్కని అమ్మాయి ఉంది ఆమెపేరు రాధ. వెంకన్నగారికీ కోళ్ళ పందాల పిచ్చి ఉంది ప్రతిచోటా మూర్తి కోడి పుంజుల చేతిలో ఆయన పుంజులు ఓటమి పొందాల్సిందే.

మూర్తికి ఈ పందాలు తప్ప మరొక వ్యసనంలేదు కనీసం సిగరెట్, వక్కపొడి కూడా అలవాటులేదు

పందాల సమయంలో అతనిలో ఏదో అంతుతెలీని పట్టుదలా, ఆవేశం పొంగుకు వస్తాయి అటువంటి సమయంలో పందానికి ఎంత డబ్బు కాయాలన్నా అతను ఆలోచించడు మూర్తి ఉత్సాహవంతుడైన యువకుడు వెంకన్నగారు మూర్తిని తన అల్లుడిగా చేసుకుని తన ప్రతిష్ట పెంచుకోవాలనుకున్నారు అయితే మూర్తిని అల్లుడిగా గొప్పతనంతో తెచ్చుకోవాలనుకున్నారు.

బాగా చురుకైన తన కోడిపుంజును మూర్తి పందెంలో గెలిస్తే తన కూతుర్ని ఇస్తానని పెద్ద మనుషులతో కబురు చేసారు

మూర్తి అందాల రాధను భార్యగా పొందాలనుకున్నాడు పందానికి అంగీకరించాడు ప్రత్యేకంగా తర్ఫీదుఇచ్చిన బలమైన కోడిపుంజుతో పందానికి దిగాడు

మూర్తి పుంజు వెంకన్నగారి పుంజును అవలీలగా

ఓడించింది దాంతో మూర్తి అందరిలో ఘనంగా కీర్తింపబడి వెంకన్నగారి అల్లుడు అయ్యాడు

రాధ చక్కని సంస్కారం కల అమ్మాయి భర్త పెద్ద తరహాగా ఉండకుండా పుంజాలను వేసుకుని తిరగడం నచ్చలేదు. పైగా అందరూ భర్తను "పందాల మూర్తి" అని నిక్‌నేమ్ పెట్టి పిలవడం అసలు నచ్చలేదు భర్తతో పందేల అలవాటు మాన్పించాలని ఎంతో ప్రయత్నం చేసింది మూర్తి భార్య మాట లక్ష్యపెట్టలేదు ఆ విషయం మినహా ఆమె మరేది చెప్పినా వినేవాడు భార్యను అపురూపంగా చూసుకునేవాడు

ఆ ఏడు పందాలలో మూర్తికి అఖండ విజయం లభించింది రాధ గర్భవతి అని ఆ రోజే విన్నాడు సంతోషంతో పొంగిపోయాడు ఈ పందాలవల్ల తనకు మంచేకానీ చెడు జరగదని విశ్వసించేవాడు

నమ్మితే దేవుడు రాయిలో కూడా ఉంటాడు అనుకునేవాడు

రాధకు నెలలు గడవసాగాయి సంక్రాంతి పండుగ దగ్గరకు వస్తోంది అటు రాదకు ప్రసవం రోజులు దగ్గరకు రాసాగాయి

ఇనుమడించిన నూతన ఉత్సాహంతో మూర్తి రాబోయే సంక్రాంతి నాటికి పందాలకు పుంజాలను సిద్ధం చేయసాగాడు

ఈ అలవాటు మానుకోమని, లేకపోతే పుట్టబోయే బిడ్డకూడా మీలా తయారు అవుతాడని రాధ భర్తను వేధించేది

అదంతా రాధ భయమేననీ తేలికగా తీసిపారేసేవాడు

పందెం నాటికి రాధ ప్రసవం అయి కచ్చితంగా గుమ్మడి పండంటి కొడుకును కంటుంది అని మూర్తి రాదతో పందెం కట్టాడు

భర్త ధోరణికి విసుగేసి రాద మౌనం వహించింది

* * * * * *

సంక్రాంతి రానే వచ్చింది. పక్క గ్రామంలో జరిగే పందాలకు తన స్నేహితులను, పుంజాలను వేసుకుని మూర్తి బయలుదేరాడు

తనకు ఒంట్లో బాగుండలేదనీ, మనసు ఏదో కీడును శంకిస్తోంది అని ఆ రోజు భర్తను ఇల్లు వదిలి వెళ్ళొద్దని రాధ వేడుకొంది పందాల విషయంలో తాను ఎవరి మాటా లెక్క చేయనంటూ భార్య మాటలు త్రోసిపుచ్చి మూర్తి వెళ్ళిపోయాడు

మూర్తి వెళ్ళిపోయాక రాధకు నొప్పులు ప్రారంభం అయ్యాయి. ఆ సమయంలో రాధ తండ్రి వెంకన్నగారు ముఖ్యమైన పనిమీద రాజమండ్రి వెళ్ళారు.

ఆ గ్రామం చాలా పురాతనమైన గ్రామం కాబట్టి అక్కడ గవర్నమెంట్ డాక్టర్ ఉన్నా అతని దగ్గరకు వెళ్ళరు. మంత్రసాని ఇళ్ళకు వచ్చి కాన్పులు చేస్తుంది.

అలాగే రాధ దగ్గరకు మంత్రసాని వచ్చింది. రాధకు సుఖప్రసవం జరగలేదు. కడుపులో బిడ్డ అడ్డం తిరిగింది. మంత్రసానికేం చేయాలో పాలు పోలేదు. ఎవరో డాక్టర్ కోసం పరిగెత్తారు అక్కడ డాక్టర్‌గారు సెలవుపెట్టి స్వంత వూరు వెళ్ళారని తెలిసింది

రాధను అర్జంట్‌గా పట్నం తీసుకు వెళ్ళాలి.

మూర్తి కోసం కబురు వెళ్ళింది. అతడు మంచి రసపట్టులో ఉన్నాడు ఆట వుధృతం అవుతున్న కొద్దీ అతనిలో పట్టుదల పెరగసాగింది. అటువంటి ఆవేశంలో తన ఆస్తి సర్వం పందెంలో పణంగా పెట్టాడు

అవతలి పార్టీవాళ్ళు కూడా అందుకు సమానంగా పందెం కట్టారు కన్నూ, మిన్నూ కానని అహంకారంతో తన పుంజు గెలుస్తుంది అన్న నమ్మకంతో మూర్తి ఆ పని చేసాడు పుంజుకాళ్ళకు సన్నని కత్తులుకట్టి రెడీ చేసాడు

అవతలి వ్యక్తులు కుట్రతో తమ పుంజు కాళ్ళకు కట్టిన పదునైన చాకులకు రహస్యంగా విషం పూసారు. పుంజులు రెండు రంగంలోకి దిగాయి హోరా హోరీ పోరాడుకుంటున్నాయి కొండంత ఉత్సుకతతో మూర్తి వెయ్యి కళ్ళతో గమనింసాగాడు

అటువంటి సమయంలో భార్యను బస్తీకి తీసుకు వెళ్ళాలంటూ కబురువచ్చింది. నరనరానా పందెం ఆసక్తితో నిండిపోయిన మూర్తిని ఆ మాట ఎంత మాత్రం కదిలించలేక పోయింది ఆట మధ్యలో తాను రావటానికి వీలులేదని, ఎవరినైనా భార్యను పట్నం తీసుకు వెళ్ళమని చెప్పి పంపేసాడు మూర్తి

బంధువులే ఎలాగో రాధను పట్నం హాస్పిటల్‌లో చేర్చారు రాధకు వాతం కమ్మింది నరకయాతన పడి చివరకు రాధ ప్రసవించకుండానే ప్రాణాలు కోల్పోయింది ఆమె కడుపులో శిశువుకూడా మరణించింది. మూర్తి తల్లి, రాధ తల్లి ఎంతో ఏడ్చారు.

* * * * * *

ఘోర పరాజయం పొందాడు మూర్తి అతని పందెం కోడి విగతజీవి అయి నేలమీద పడిఉంది ప్రత్యర్థి పుంజు కాళ్ళకు కట్టిన బాకులు నుండి విషం మూర్తి కోడిపుంజులోకి ప్రవేశించి దాని ప్రాణం తీసింది

ప్రత్యర్థి కోడిపుంజు గర్వంగా, రెక్కలు విప్పుతూ మదమెత్తిన దానిలా తిరగసాగింది మూర్తికి అది కనీ వినీ ఎరుగని ఓటమి జరిగిన మోసం గ్రహించే ఓపిక కూడా అతనికి లేకపోయింది. ఆ పందెంలో తన సర్వస్వం కోల్పోయిన మూర్తి అచేతనుడయ్యాడు అటువంటి దురదృష్ట సమయంలో భార్య మరణవార్త తెచ్చారు ఎవరో. అది విన్నాడు. అంతే అతని గుండె పట్టేసినట్టయింది. మెదడులో పెను తుఫాన్ చెలరేగింది.

అప్పటి నుండి పందాలమూర్తి "పిచ్చిమూర్తి" అయ్యాడు తాగుడు, జూదం, వ్యభిచారం వీటికి ఎంత మాత్రం తీసిపోని ఈ కోడి పందాల పిచ్చిలో మూర్తి తన భవిష్యత్‌నే పందెంగా పెట్టి చిత్తుగా ఓడిపోయాడు.

కోడిపందాల పిచ్చితో పతనమయ్యే మూర్తిలాటివారు ఎందరో! □

Statement about Ownership and other Particulars about Newspaper

ANDHRA SACHITRA VARA PATRIKA

Form IV (See Rule - 8)

1 Place of Publication VIJAYAWADA.
2 Periodicity of Publication WEEKLY
3 Printer's Name . S Nageswara Rao
Whether citizen of India Yes
Address 1 Luz Avenue, Mylapur, Madras-600004
4 Publisher's Name Sri S Nageswara Rao
Whether Citizen of India Yes
Address · 1, Luz Avenue, Mylapur, Madras-600004
5 Editor's Name S Radhakrishna
Whether citizen of India Yes
Address 14-14-21, Mallikarjuna Rao Street Gandhinagar, Vijayawada-3
6 Name and addresses of Individuals who own the News paper and partners of share holders holding more than one percent of the total capital
(1) Name S Kamakshmma, 1 Luz Avenue Mylapur Madras 600004 (2) S Radhakrishna Address 14-14-21, Mallikarjuna Rao Street, Gandhinagar, Vijayawada-3 (3) Name : S Nageswara Rao Address 1, Luz Avenue, Mylapur, Madras-600004 (4) Name S Rajeswari Address 14-14-21, Mallikarjuna Rao Street, Gandhinagar, Vijayawada-3 (5) Name S Seshamma Address 1, Luz Avenue, Mylapur, Madras 600004 (6) Name S Sreeram Murthy, Trustee, Kasinadhuni Nageswara Rao, Sivalenka Sambu Prasad Dharma Nidhi Address 42-45 Luz Church Road, Madras 600004 (7) Name : S Ramayamma, Address 1, Luz Avenue, Mylapur Madras-600004 (8) Name P Satyanarayana Address H No 8—2—322 Road No 3, Banjara Hills, Hyderabad — 500 034. (9) M/s Sambu Prasad & Sons P Ltd 63, Rayapettah High Road, Madras 4 (10) Mr M S Kini, 1 9-1122/3/1 Dayananda Nagar, Hyderabad-4 (11) Sri Venkata Rao Kordale, 1 1-593/2, Gandhi nagar, Hyderabad-38 (12) Sri V Sundaram, No 20, First Main Road, Thiruvanmiyar, Madras-41 (13) Sri R Gopalakrishna, 79, Venkateswara Nagar, Kottivakkam, Madras-41. (14) Sri S Sreeramamurthy, 62, Rayapettah High Road, Madras-4 (15) Master S V S Arvind, 1, Luz Avenue, Madras-4 (16) Sri M S, Ramesh, 16 11 19/5/2/A, Saleemnagar Colony, Malakpet, Hyderabad 36 (17) Smt P Nageswaramma, 1, Luz Avenue, Madras-4

I, S Nageswara Rao hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief

S NAGESWARA RAO,
1-3-1987. Signature of Publisher.